



ת"פ 20795/09/15 - מדינת ישראל נגד מג'ד חוסין

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 20795-09-15 מדינת ישראל נ'
חוסין(אסיר)
09 פברואר 2016

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מג'ד חוסין (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ניר עמלי הנאשם הובא באמצעות שב"ס ב"כ הנאשם עו"ד אליאס אבו-עטא (מטעם הסגוריה הציבורית)

גזר דין

במסגרת גזר דין זה צורפו שני כתבי אישום. האחד, כתב אישום מתוקן ת.פ. 20795-09-15 **מדינת ישראל נ' חוסין (שלום טבריה)** מיום 10/9/15 המייחס לנאשם ביצוע עבירות גניבה והסגת גבול, והשני אשר צורף הינו ת.פ. 61568-06-13 **מדינת ישראל נ' חוסין (שלום עכו)** המייחס לנאשם ביצוע עבירת גניבה מיום 26.06.2013 והכל כמפורט להלן:

1. כתב האישום ביחס לת.פ. 20795-09-15 (להלן: "כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי"):

הנאשם הורשע לאור הודאתו בכתב האישום המתוקן בביצוע עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**) וכן עבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

מעובדות כתב האישום המתוקן בגינו הורשע הנאשם עולה כי ג'מילה מוסטפה (להלן: "ג'מילה"), סיגלית חזן (להלן: "סיגלית") ואבי פרץ (להלן: "אבי") (להלן ייקראו במקובץ: "המתלוננים"), שהו במועד הרלוונטי לכתב האישום, במחלקות השונות בבית החולים "פוריה" בטבריה (להלן: "בית החולים ו/או המחלקה"). בתאריך 5.9.15 בסמוך לשעה 13:00 הסיג הנאשם את גבול מתחם בית החולים, יחד עם אחר וזאת על מנת לגנוב פלאפונים מחולים המאושפזים במקום ומבני משפחתם. בהמשך למתואר לעיל, בסמוך לשעה 13:30 נכנס הנאשם למחלקה פנימית ב' בבית החולים, לחדר בו שהתה ג'מילה יחד עם אמה אשר הייתה מאושפזת במקום. בעוד ג'מילה נמה את שנתה, גנב הנאשם את מכשיר הפלאפון שלה מסוג "סמסונג גלאקסי" 6 אשר היה מונח



בשידה ליד מיטת אימה ויצא מן החדר.

בהמשך, נכנס הנאשם אל מחלקת הילדים בבית החולים אל החדר בו שהה אבי יחד עם ביתו הקטינה אשר הייתה מאושפזת במקום, גנב מתוך החדר את מכשיר הפלאפון של אבי מסוג "סמסונג גלקסי" note3 ויצא מן החדר עם הפלאפון.

בהמשך למתואר, לפני השעה 14:20, בשעה מדויקת אשר אינה ידוע למאשימה, נכנס הנאשם למחלקה הכירורגית אל החדר בו שהתה לבדה סיגלית וגנב את מכשיר הפלאפון שלה, מסוג "סמסונג גלאקסי" 4 אשר היה מונח על השידה הצמודה למיטתה ויצא מן החדר.

בהמשך למתואר ניסה הנאשם לצאת מתחומי בית החולים כאשר שלושת הפלאפונים המתוארים לעיל, נמצאים באמתחתו, אך עוכב לבדיקה על ידי אנשי האבטחה של בית החולים. בחיפוש שנערך על גופו של הנאשם, נמצאו הטלפונים אותם גנב הנאשם מן המתלוננים.

כתב האישום בת.פ. 61568-06-13 (שלום עכו) :

הנאשם הורשע לאור הודאתו במסגרת צירוף תיקים בעובדות כתב האישום בביצוע עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן : "חוק העונשין").

מעובדות כתב האישום בגינו הורשעו הנאשם עולה כי באחד הימים במהלך חודש פברואר 2013 בבית בו התגורר מועגל דגש (להלן : "המתלונן") בדיר חנא (להלן : "הבית") גנב הנאשם מתוך מחסן מתחת לבית גנרטור, מסור חשמלי, קנגו ודיסק חשמלי (להלן : "הרכוש"). את הרכוש מכר הנאשם לאחר בתמורה לסכום של 600 ₪.

2. בתאריך 20/1/16 הוצג הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לפיו יחזור בו הנאשם מכפירתו, יוגש כתב אישום מתוקן, הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן ויבקש לצרף תיק נוסף שמספרו ת"פ 61568-06-13 (בית משפט השלום בעכו) שעניינו גניבה והנאשם כבר הורשע בגינו בבית משפט השלום בעכו.

עוד סוכם בין הצדדים כי ב"כ הנאשם יעתור לביטול ההרשעה בתיק זה לצורך צירופו בתיק העיקרי.

הוסכם בין הצדדים, כי יטענו למאסר בפועל. ההגנה תעתור למאסר כולל בן 16 חודשים ואילו התביעה תעתור למאסר בן 20 חודשים. מדובר במאסר כולל, אשר במסגרתו יופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים, שהוטל על הנאשם בתיק פלילי 15099-04-12 של בית משפט השלום בעכו.

עוד הוסכם, כי מתקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו מיום 5.9.15 וכי יוטל מאסר מותנה. במועד זה התרתי חזרתו של הנאשם מכפירה והנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי.



3. בתאריך 27/1/16 הוצגה בפני החלטת כב' סגן הנשיא, השופט זיאד , בית משפט השלום עכו בגין ביטול הכרעת הדין בתיק המצורף והתיק צורף לתיק העיקרי.

4. טיעוני הצדדים :

טיעוני המאשימה :

א. ב"כ המאשימה הגיש הרשעות קודמות(ת/2), מגיש גזר דין ובו מאסר על תנאי בן 6 חודשים בת.פ. 15099-04-12 של בימ"ש השלום בעכו (ת/3).

ב. הערך החברתי המוגן והפגיעה בו - מדובר בעבירות רכוש שהפכו למכת מדינה, היקפן של עבירות והנזקים שגורמות פוגעים באופן ישיר בסיכון הציבור וברכוש, בסדרי החברה, ובזכויות היסודיות של האזרחים לחיים מוגנים ותקינים ובאמון הציבור במערכת אכיפת החוק. מדובר בעבירות הקלות לביצוע מחד, ומאידך ישנו קושי מהותי להתחקות אחר מבצעה, כמו גם אחר הרכוש שנגנב לעיתים קרובות במסגרתן. עבירות אלו טומנות בחובן סיכון טבוע כי יבוצעו באלימות תוך סיכון חיי אדם ופגיעה בשלמות גופו.

ג. לעניין חומרת עבירות הרכוש הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 3063/11 אפרים כהן נגד מ"י, וכן לע"פ 7453/08 מדינת ישראל נגד אורן אואזנה. מדיניות הענישה הנהוגה, הפנה לע"פ 481/06 ע"פ 20892-10-10, ע"פ 748-03-14 ופסיקות שונות בהן חומרת עבירת הרכוש.

ד. לעניין מתחם העונש ההולם, אמנם עבירת ההתפרצות של הנאשם נמחקה, אך עובדות כתב האישום מלמדות כי מדובר בעבירות של גניבה בנסיבות של התפרצות. לכן מבקש לקבוע מתחם של ענישה בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשים, ולאור ההסדר לפיו טוענים הצדדים לעונש בטווח של בין 16 ל-20 חודשי מאסר, מבקשת המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל של 20 חודשי מאסר הכולל בתוכו את אותו מאסר מותנה בין 6 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע.

ה. ב"כ המאשימה הפנה לעברו הפלילי ולהרשעה הקודמת בעבירת רכוש והתפרצות.

טיעוני ב"כ הנאשם :

א. מדובר בהסגת גבול וגניבה, כשנגנבו 3 פלאפונים שנתפסו באותו מעמד והוחזרו לבעלים.

ב. הנאשם הורשע בגין גניבה של פלאפונים שהוחזרו לבעלים.

ג. מדובר בנאשם ללא עבר מכביד, יש לחובתו עבירת רכוש אחת, ויש לו תנאי של 6 חודשים שמתבקש להפעילו.



ד. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן יקר, מדובר בעבירה ברף חומרה תחתון לעומת התפרצויות ומעשי שוד. המתחם ברור ויכול לנוע בין מאסר על תנאי למספר חודשים.

ה. במקרה דנן מדובר בשני מקרים והפעלת תנאי, מבקש להסתפק ב-16 חודשים מאסר בפועל מיום 5.9.15 בניכוי ימי מעצר.

הנאשם מסר בדבריו לעונש כי אין לו מה לומר.

5. דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה להכריע בשאלה מה בין "אירוע" ל"מעשה" וזאת במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (29/10/2014).

בפתח דבריו מצוין כב' השופט י. דנציגר כי :

"המונח **"אירוע"** הינו מונח חדש שהוכנס לחוק העונשין במסגרת תיקון 113, ועל אף שניתן היה לצפות כי תיכלל בתיקון 113 הגדרה כלשהי למונח זה, הרי שהגדרה כזו לא נכללה בו. ודוק, תיקון 113 לחוק העונשין אינו מגדיר מהו **"אירוע"**, ואף אינו קובע מהו המבחן המשפטי שעל פיו יבחין בית



המשפט בין תרחיש עובדתי אחד שיוגדר כ"אירוע" לבין תרחיש עובדתי אחר שיוגדר כ"כמה אירועים". המחוקק הותיר שאלות אלה פתוחות לפרשנות"

כב' השופט י. דנציגר מאמץ שני מבחנים אשר נקבעו להגדרת "מעשה" לעניין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי גם לעניין השאלה האם על עבירה מהווה "אירוע" בפני עצמה :

"האחד, המבחן הצורני-עובדתי, שבמסגרתו בוחנים האם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן ומקום, דהיינו האם מדובר בפעולה יחידה מתמשכת שלא ניתן לפצלה לתת-פעולות או שמא בשרשרת פעולות עוקבות שכל אחת מהן היא חוליה נפרדת. השני, המבחן המהותי-מוסרי, שנוהג בעיקר בעבירות הנעברות בגופו של אדם (להבדיל מעבירות רכוש), ובמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. במסגרת מבחן זה נבחנת בין היתר - אם לא בעיקר - שאלת ריבוי הנפגעים".

כב' השופטת דפנה ברק ארז סבורה כי יש להחיל מבחן חדש בקביעת היות מעשיו של נאשם בבחינת "אירוע" אחד או מספר "אירועים". על פי מבחן זה תוכרע הסוגיה בהינתן קשר "ענייני והדוק" בין הפעולות ועל פי מבחן ניסיון החיים. לגישה, ניתן לקבוע כי מדובר ב"אירוע" אחד כאשר קיימת סמיכות זמנים בין העבירות אך גם כאשר "תהייה חלק מאותה תוכנית עבריינית" גם אם בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה. כדוגמה רואה כב' השופטת דפנה ברק ארז במספר איומים כנגד עובדי ציבור על רקע אידיאולוגי משום "אירוע" אחד גם אם בוצעו על פני תקופה שכן קיים קשר הדוק ביניהם, כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

כב' השופט ע' פוגלמן מצטרף בדעתו לכב' השופטת ברק ארז בקובעו כי :

"מצטרף אני לתפיסתה העקרונית של חברתי. אולם, אבקש להדגיש כי להשקפתי התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת. נמצאנו למדים כי הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית".

גישת "הקשר ההדוק" אומצה לאחרונה בפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 5643/14 - המערער בע"פ 5643/14: נ' המשיבה; לא פורסם (23/06/2015), נקבע בעניין של סדרת עבירות נשק שנעברו על פני מספר חודשים :

"יישומו של מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בעניין ג'אבר על הערעורים שלפנינו מעלה, כי למצער נכון היה לסווג חלק מן העבירות בהן הורשעו כל אחד מהמערערים כ"אירוע אחד", ויתכן שאף את כולן. בנדון דידן, מתארים כתבי האישום המתוקנים תכנית עבריינית שהתרחשה במשך כשלושה חודשים, במסגרתה ביצעו המערערים (כל אחד וחלקו הוא) עבירות שונות בנשק עבור בצע כסף. תכנית זו אמנם כללה מעשים שונים, אך אין בכך כדי להגדיר כל אחד מהם כ"אירוע" נפרד בפני עצמו, ודומה כי יש ממש בטענת המערערים כי מדובר במסכת עבריינית אחת, וכי מתקיים בין העבירות קשר ענייני



ברור. יוזכר, כי חלק מן האישומים השונים מתייחסים לעבירות דומות שהתבצעו באותם ימים בין אותם נאשמים - על כן ברי, כי לא ניתן להגדירם כאירועים שונים כפי שקבע בית משפט קמא, ולקבוע בצד כל אחד מהם מתחם ענישה נפרד"

במקרה שלפנינו, והגם שהצדדים לא התייחסו בטיעוניהם לעונש לסוגיית מספר האירועים בגינם יגזר דינו של הנאשם והגם שמדובר בעבירות דומות (עבירת הגניבה), הרי שמעשיו של הנאשם בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי ובכתב האישום המצורף נפרסו על פני תקופות זמן מרוחקות זו מזו בשעה שפער הזמנים בין העבירות בתיק העיקרי ובתיק המצורף עומד על למעלה משנתיים וחצי. מכאן כי לא ניתן לראות בעבירות תוכנית עבריינית ומסכת אירועים אחת ויש לקבוע בגינו של כל אחד משני האירועים (כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי וכתב האישום בתיק המצורף) מתחם עונש הולם בנפרד. עם זאת בהתייחס לעבירות אשר בוצעו בכתב האישום המתוקן במסגרת התיק העיקרי בוצעו אלו על פני זמן קצר מאוד במקום אחד והינן זהות בפן העובדתי ומכאן מדובר בכתב האישום המתוקן באירוע אחד כחלק מתוכנית עבריינית אחת.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות בשני האירועים ומידת הפגיעה בו

במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירת הגניבה והסגת הגבול לצורך גניבה הינו הגנה על קניינו של אדם, על שלומו של אדם, ועל תחושת הביטחון של הציבור. מקרים מסוג זה עלולים להסתיים אף בפגיעה פיזית באדם ולהתפתחות אלימה של האירוע, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה כלל לא התכוון לכך. (למרבה המזל, סיכון מסוג זה לא התממש בתיק זה).

הפגיעה בערך המוגן כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי מצויה ברף הבינוני באשר מחד אין מדובר בביצוע עבירות רכוש חמורות מסוג פשע כגון התפרצויות ומעשי שוד כפי שגם טען ב"כ הנאשם בטיעונו ומאידך מדובר בסדרה של עבירות רכוש על פני משך זמן קצר מאוד וביחידת שטח אחת אשר פגעה באותם אנשים חסרי אונים אשר נאלצים לשהות ביחד עם רכושם (מכשירי הפלאפון) מחוץ לביתם ובעודם דואגים ליקריהם המאושפזים וחולים או שהינם מאושפזים בעצמם ואשר היוו "טרף קל" בשעת חוסר אונים בידי הנאשם אשר ניצל מצבם עד תום.

הפגיעה בערך המוגן באירוע נשוא כתב האישום המצורף הינה ברף הנמוך עד הבינוני באשר הרכוש נגנב מתוך מחסן בית, אין מדובר בפריט אחד כי אם במספר פריטים אך השווי בו נמכרו הפריטים הגנובים הינו נמוך ולא ברור מכתב



האישום מה שוויו האמתי של הרכוש הגנוב.

ב. מידת האשם ומידת הנזק

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א1 "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א1 קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות להלן, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע

העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה.

לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע

מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות

בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

מידת האשם של הנאשם בשני האירועים הינו מלא. לא הוכח בפניי כי הנאשם אולץ או שודל לבצע את עבירת הגניבה והסגת הגבול באירוע נשוא כתב האישום הנוכחי הגם שפעל ביחד עם אחר ואילו באירוע נשוא כתב האישום המצורף



פעל לבדו.

לא הוכח בפניי כי הנאשם ביצע העבירות החמורות למדי נוכח מצוקה כלכלית והמניע להתנהגותו זו הינו כספי.

לצורך מידת הנזק שנגרם למתלוננים, יש לבחון הנזק הממוני אשר נגרם למתלונן בתיק המצורף אשר רכשו נמכר לאחר ולא ברור האם זכה לראות הרכוש שוב.

הגם שבאירוע נשוא התיק העיקרי נתפס הרכוש הגנוב הרי שמעבר לעוגמת הנפש שנגרמה למתלוננים המאושפזים בבית החולים והשוהים עם יקיריהם בבית החולים, הנזק הפוטנציאלי לרכוש האזרחים בכלל והשוהים בבתי החולים בפרט מביצוע גניבות מכשירי טלפון ניידים הינו רב באשר עסקינן ברכוש שערכו רב והווה ידוע כי מכשיר הטלפון הנייד עונה להגדרת מחשב אישי מוקטן שהתלות היום יומית בו הולכת וגדלה.

ג. תכנון מוקדם

מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי עולה כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם בהגיעו לבית החולים במטרה לבצע במקום עבירות גניבה של מכשירי טלפון ניידים.

עם זאת לא נטען בפניי כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם באירוע נשוא התיק המצורף ולכל היותר מדובר בתכנון קצר מועד.

ד. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות בהן הורשע הנאשם :

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמוד על רף הענישה במקרה שבפני:

א. **בת"פ 19978-07-15 מדינת ישראל נ' גרובי (שלום י"ם) , פורסם במאגרים המשפטיים (26/11/15)** נדון הנאשם בגין סדרת עבירות של גניבת ארנקים משוהים בבית חולים , עשיית שימוש בכרטיסי חיוב ומשיכת 13,000 ₪ בכרטיס כספומט גנוב. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל עשרות עבירות רכוש ומאסר מותנה. בית המשפט השית על הנאשם עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל.

ב. **בת.פ ת"פ 25186-08-13 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' קנטורוביץ , פורסם במאגרים המשפטיים, 10/11/15** הנאשם נדון בגין ביצוע עבירות רכוש בכך שנכנס לבתי עסק, וגנב בקבוקי משקה משכר. בית המשפט הורה על הטלת עונש בן 5 חודשי מאסר, הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים שירוצה בחופף למאסר שהוטל על הנאשם כך שסה"כ תקופת המאסר 8 חודשים.



ג. **בת"פ (רמלה) 45092-04-14 - מדינת ישראל נ' יהודה פרץ, פורסם במאגרים המשפטיים, (27/05/2015)** נדון הנאשם בגין שני אירועים של גניבה בידי מורשה - גניבת רכוש מגופות נפטרים אשר היו בטיפולו ל - 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ד. **בת"פ (ירושלים) 21529-11-14 - מדינת ישראל נ' עמאד גאבר, פורסם במאגרים המשפטיים (08/03/2015)** נדון הנאשם בגין מספר גניבות של מכשירי טלפון ניידים בבית החולים לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

לציין כי כל פסקי הדין אליהן הפנתה התביעה בטיעוניה עסקו בנאשמים אשר הורשעו בביצוע עבירות התפרצות - עבירות מסוג פשע שאינן תואמות לעבירות בגין הורשע הנאשם שבפי בחומרתן.

ז. מצבו הכלכלי של הנאשם

על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי למתלוננים, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני לא עתרו הצדדים להשתת עונש כספי, ככל הנראה לאור המאסר הממושך הצפוי לנאשם (בין אם אקבל עמדת ההגנה ובין אם אקבל עמדת המאשימה).

ח. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') בגין כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי הינו החל מ-3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-14 חודש מאסר וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל - 5000 ₪ ופיצוי המתלוננים בסכום זהה.

ט. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג') בגין כתב האישום המצורף הינו החל מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי שינוע בין 1000 ₪ ל - 3000 ₪ ופיצוי המתלונן בסכום זהה.

סטייה ממתחם העונש ההולם :



בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר שירות המבחן ולא הוצגה כל נזקקות או תוכנית שיקומית בעניינו של הנאשם. מכאן כי לא מצאתי מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם במקרה זה.

הגם שסבורני כי קיים סיכוי בינוני עד גבוה להישנות עבירות דומות מצד הנאשם הרי שלאור עברו הפלילי של הנאשם שאינו מכביד וכולל הרשעה בודדת לא ניתן לקבוע כי יש מקום להרחקתו של הנאשם מהציבור מעבר לאמור במתחם העונש ההולם ומכאן כי אני מוצא מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם הינו צעיר בן 22 והגם שאין מדובר במאסרו הראשון הרי שמדובר במאסרו הראשון הממושך (בין 16 ל - 20 חודשי מאסר) ויש במאסר ממושך משום פגיעה בנאשם ומשפחתו.

ב. עברו הפלילי של הנאשם כולל אמנם ריצוי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירת רכוש והפרות הוראה חוקית אך אין לומר כי עברו מכביד בשעה שלחובתו הרשעה קודמת אחת בלבד.

ג. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ללא שנשמעו עדים בבית המשפט, חסך בזמן שיפוטי יקר ובזמנם של העדים אשר מכתב האישום עולה כי הינם מאושפזים בבית חולים או קרוביהם של מאושפזים בבית חולים.

הרתעת היחיד :

לאור העובדה כי הנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו בתיק המצורף זמן קצר יחסית לאחר שחרורו ממאסר וכי ביצע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובתיק המצורף תוך שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו ניכר כי קיים צורך בהרתעת הנאשם באמצעות ענישה מחמירה אשר תבהיר לו גבולות המותר והאסור ותמנע הישנות עבירות דומות מצדו בעתיד.

הרתעת הרבים :



תופעת גניבת טלפונים ניידים הפכה, כך נראה בשנים האחרונות, ל"מכת מדינה", זאת בשל זמינותם של מכשירי טלפון ניידים, שווים הגבוה יחסית, הקלות היחסית שבגניבתם בכלל ובמיוחד במקום ציבורי כמו בית חולים והקושי באיתור מבצעי העבירות. כל אלו מגבירים הצורך בענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות אלו לצורך הרתעת עבריינים פוטנציאליים, קל וחומר כאשר העבירה מבוצעת תוך ניצול ציני של חולשת נפגעי העבירה בעת שהינם מאושפזים בעצמם או סמוכים על מיטת קרוביהם בבתי החולים.

במקרה שבפני ובשקלול כלל השיקולים לקולא ולחומרא מצאתי כי יש ברף התחתון אשר הוצע על ידי ההגנה במקרה זה כדי לאזן בין חומרת העבירות המצויות במדרג הבינוני בחומרתן, מדיניות הענישה הנוהגת, עברו הפלילי של הנאשם שאינו מכביד, הנסיבות הקשורות ושאינן קשורות בביצוע העבירה והצורך בהרתעת היחיד והרבים. כמו כן מצאתי מקום לאור הפגיעה שבוצעה על ידי הנאשם ברכוש הזולת והצורך בהרתעתו להוסיף רכיב ענישה כלכלי הצופה פני עתיד.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני ב"כ הנאשם, הנאשם, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים.

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן - 6 החודשים אשר הוטל על הנאשם בתיק 15099-04-12 בבית משפט השלום עכו מיום 10/9/12 באופן ש - 4 חודשים מתוכו ירצו במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בתיק הנוכחי וחודשיים מתוכו ירצו בחופף לעונש שהוטל על הנאשם בתיק הנוכחי.

סה"כ מאסר שירצה הנאשם 16 חודשים.

מתוך תקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 5/9/15.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למעט עבירת החזקת רכוש חשוד כגנוב ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור אחת העבירות בגינם הורשע בתיק זה ובתיק המצורף משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 3,000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 30 ימים וזאת במצטבר לכל מאסר אחר שמרצה הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

עמוד 11



גזר הדין הוקרא על ידי השופט נבון אך נכתב על ידי השופט מישורי לב טוב, זאת בנוכחות הנאשם וסניגורו
עו"ד אבו עטא וב"כ המאשימה עו"ד נוח רחאל.

ניתנה והודעה היום ל' שבט תשע"ו, 09/02/2016 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב , שופט